

Megjelen: minden vasárnap
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Nap-utca 42. sz.
Kéziratok nem adnak vissza.
Nyilt-téri közlemények soronként 30 fillér.

SZOBOSZLÓ ÉS VIDÉKE

KÖZGAZDASÁGI, TÁRSADALMI ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP.

Előfizetési ára:
helyben házhoz hordva, vidékre postán küldve
Egész évre . . . 8 kor.
Félévre . . . 4 kor.
Negyedévre . . . 2 kor.
Egyes szám ára 16 fill.
Hirdetések árszabály szerint közöltetnek.

Házszentelés.

A Hajdumegyei Takarékpénztár új palotájának ormán nemzeti lobogó leng, jelöl annak, hogy ezt a díszes s minden tekintetben igazán modern épületet ma adják át rendeltetésének.

A felavatási aktusnál mellőzve van minden felesleges pompa, minden feltűnést kereső külsőség, csupán a benső érték tehát az, a mely a felavatási ünnepélynek igazi súlyt és maradandó becsét kölcsönöz.

De ez a benső érték aztán igaz és maradandó, mert az emberi szív legnemesebb tulajdonságai, a jótékony és az emberbaráti szeretet nyilatkoznak meg benne.

Ilyen tetteket csak nemes gondolkodás és nemesen érző szív sugallhatnak.

A Hajdumegyei Takarékpénztár ma felavatandó új palotájára büszke önérettel tekinthet városunk egész közönsége, mert ez a kiváló izléssel készült, valódi modern épület, nagy haladást jelez városunk fejlődésében is.

Méltánytalanság volna ez alkalommal el nem ismernünk mindazok érdemeit, a kik ezen kiváló alkotás létesítésénél, az intézet érdekeit, a város haladásának és fejlődésének érdekeivel olyan szép összhangban egyesítették.

Az elismerés ezért első sorban az intézet ügybuzgó és fáradhatlan vezérigazgatóját Adler Samut illeti, a kinek az intézet felvirágoztatása körül különben is elévülhetlen érdemei vannak.

Nehéz viszonyok között vette őt át 15 év-

vel ezelőtt az intézet vezetését, de önzellen munkálkodásával, tapintatos, körültekintő és mindenkiel szemben méltányos eljárásával, főleg pedig elismert kiváló tehetségével sikerült azt oly magas színvonalra emelnie, hogy a Hajdumegyei Takarékpénztár ma már egyike a legelső és legjobb hírű vidéki pénzügyintézeteknek.

A ma felavatandó új intézeti ház létesítése is az ő érdeme első sorban, bár általánosan el van ismervé, hogy ebben a nagy munkában, mindenkor hathatós támasza volt az intézet köztisztviselőiben álló jogtanácsosa Hetey Ignác is.

Az intézet igazgatósága és felügyelő bizottsága szintén kivették részüket a munkából, érdemeiket tehát el kell ismernünk, annál inkább, mert csak az ő buzgó és jóakaró támogatásuk mellett volt lehetséges ilyen kedvező és szép eredményt elérni.

Ime, ezek azok a tényezők, a melyeknek együttes munkássága a Hajdumegyei Takarékpénztár új intézeti házát oly szépen, oly inpozáns módon megalkotta.

A nemzetiszínű trikolor ma már ott leng a város legszebb épületének büszke ormán.

A díszes tanácsteremben hozandó legelső határozat az emberszeretetet magasztos eszméjének áldoz, örök időkre emlékeztetéssé téve s a szív jótékony melegével sugározva be a mai házavatási ünnepet.

Örömmel üdvözljük az intézetet díszes,

új helyiségében s kívánjuk, hogy nagy jelentőségű feladatát a közgazdasági viszonyok fejlesztése terén, mint eddig, úgy ezután is sikerrel és a város közönségének közjávára oldja meg.

Régi panasz, a mely mindig új marad.

Ha az angyalházi pásztorok nap-nap után elkövetett tömeges visszaéléseit esetről-esetre regisztrálnak, lapunknak egy állandó rovatot kellene nyitni, és meg így is hasárok telnének meg.

A múlt héten nem kevesebb, mint öt ló, súlyos sebekkel hozatott haza Angyalházaról, egyiknek a szeme kiütve, a másiknak tenyérszerű nagyságú nyeregnyomással keletkezett seb a marján, egy csonttörés, a másik átható izületi szurt sebbel, ütéstől keletkezett sérvekkel stb. Ha ezeken a »plezuros« állatokon végig nézünk, önkéntelenül az a kérdés merül fel, hogy pld. egy ménesbeli csikó hogy kaphat nyeregnyomást a legelőn, mikor azt nem nyergeli, senki sem. A kik így gondolkoznak tökéletesen igazuk van, mert tényleg nyeregnyomás csak nyergelt lónál jöhet létre. A dolog azonban nem így van.

A csikósok a ménesbeli lovakat az angyalházi tanyai embereknek 2-3 hétre bérletbe kiadják.

A hol aztán természetesen a szegény állat: egy idegen embernek ki van szolgáltatva, ez azt nyergeli, befogja stb. Szóval saját céljaira felhasználja. Hogy az ilyen állat aztán sebekkel, vagy a nélkül kerül megint vissza a legelőre, az természetesen a véletlentől függ, mert a csikósoktól bérbe vevő dohányos, vagy majeros edes keveset törődik azzal, hogy kár esik-e az állatban vagy nem.

Jelenleg állatorvosi kezelés alatt van egy ménes

— Ez nagyon szép lesz, ha igaz lesz! kacagott a remek kis asszonyka s jóízű nevetésében félrecsuszott kebléről a pongyolára vetett felső.

Pistának oda ragadt a szeme, és folyton haptákban állva maradt megmerevülten.

A nyitva hagyott ajtón ekkor lépett be nagy csendesén Szentpéteri uram, a ki bámultában alig tudott szóhoz jutni.

— Hát téged Pista mi lelt?

Az asszony azonnal érthetővé tette a helyzetet:

— Pista azt mutatta meg nekem, hogy szokás a tiszturaknak szalutálni.

A beállott mely csend után az öreg gazda elkezdett zsörtölődni:

— Ugyan Pista, hagyj fel már ezzel a henyé élettel. Mióta a katonaságtól haza jöttél, nem ismerked rád . . . nősülj meg . . . Ott van a kis gyám leányom Szeles Margit, az Isten is neked teremtette, dolgos, módos, helyre leány . . .

— Ejh! felelt a legény könnyedén, most más, fontosabb dolgon töröm a fejem. A csontoshalmi kincset akarom kiásni.

Az öreg még jobban megcsodálta a fejét.

— Nem szeretem a sorodat. A kincs nem boldogít. Ki vagy forgatva. De hagyjuk ezt. Hát hogy akarod a kincset magadéva tenni.

— A Csontoshalmot hatod magammal kiásom s ha ott egy fiatal leány holdtöltekor megcsókol, a kincs előtűnnek.

— És te hiszed ezt a szószátyár ostobaságot?

— Nem lehet ennek a buksi fejéből már kiverni — szólalt közbe az asszony.

T Á R C Z A.

Az elvesztett és megtalált kincs.

(Házasság a filléregylet révén.)

Az a hír kezdett sajról-szajra szállongani, hogy a városon kívül fekvő »Csontoshalom« nevű domb belsejében tenger kincs van felhalmozva. Ezen kőszá hirt csaknem mindenki kétségtelen bizonyosságának tartotta. És méltán. Ugyanis, mint mondták, egy öreg, hosszú szakallu, irastudó tátos jelent meg a pásztorok előtt, s mely, dörgő hangon kinyilatkoztatta, hogy a rengeteg kincs azé a hetedik szülött, jámbor, mértékletes életű fiatal emberé lesz, a kit holdtöltekor éji 12 órakor a domb kiasott gödrében olyan fiatal leány csókol meg szabad elhatározásából, a kinek szűz ajka még férfi ajkat soha nem érintett.

A mint Cserepessi Pista a város legszebb fiatal legénye szakaszvezető sarzsíval haza érkezett a katonaságtól, sajátszerű ihletettséggel fogta el. Hetedik szülött volt. A bort, pálinkát szerette ugyan, de azért mértékletesnek hitte magát, mert a szokásos fél liter mértéknél többet egyszerre nem ivott. Ha az utcán végig pengett sarkantyúja, a kapu mögött settenkedő leányok szíve nagyot dobant.

Igy nem esoda, ha erősen meg volt győződve, hogy a kincs elnyerésére egyedül ő lehet hivatott.

Hozzajárult ehhez még egy más, hatalmas mozgató erő.

Mig Pista katonáéknál a komisz prófotot fogyasztotta, nagybátyja Szentpéteri Janos uram — a ki

egyzersmind gyámja is volt — megházasodott, életársul vévén magának 55 éves kora daczára egy 25 éves tüzről pattant menyecsket.

A fiut hasztalan korholta Szentpéteri uram, hogy 30 holdas kis földjében gazdálkodjék, adja magát a becsületes munkára! ennek jobban esett a fiatal nénye körül legyeskedni.

Egy szép délutáni napon, midőn Pista és Julis nénye együtt voltak magukban otthon — az öreg kint izzadt a tanyán — Pista előhozakodott az ő szíve állapotjával:

— Hej Julis néni! De más világ volna, ha én hamarabb ismerem volna meg mint Janos bátyám!

— Ugyan?! viszonzá hamiskásan a szép menyecske bogar szemével oda villantva — s azt hiszed hogy ért volna az valamit.

— Ugy értem, hogy igen!

— Nagy tévedésbe vagy, én egy 30 köblösös szegény legénynyel úgy sem tettem volna fel.

— Nem?

A fiatal asszony oda hajolt az elképedt fiúhoz: — Tudd meg azt Pista, hogy én selyem ruhában akarok járni s nemesi származásomhoz illőleg a templomban az első padba kell ülnöm . . . te szegény legény vagy . . . de hát ki is vagy te?

A katonaviselt legény hirtelen felugrott, haptákba vágta magát, s szalutált illendően.

— Jelentem alássan még most szegény Cserepessi vagyok 30 köblös földdel, de lehetek még dugaszdag földbirtokos is tenger kincsesel . . .

— Ugyan?!

— Igen! a Csontoshalom kincsét én akarom magaméva tenni, én vagyok a hetedik szülött . . .

beli nyereg nyomásos ló, a mely egy nádudvari dohányosnak volt kiadva használatra.

Ha ez tovább is így tart, akkor a gazda az ötlet erő elemi csapások, sertésvész, állajrvány stb. melle egész bátran oda sorolhatja az angyahazi legelőn történő károkat is, mert ez sem jelentéktelenebb a sertésvesznél, vagy a jégverésnél.

Egy száz forintot érő ló, a melynek a szeme ki van ütve 50—60 százalékot veszít értékéből, a nyeregnyomásos ló fehér szőrt kap a törés helyén, értéke csökken, a bélsérves ló meg pláne teljes értékét veszti, ha most még a gyógykezelési, gyógyszerári díjat — meg azt a hosszú időt számítjuk, főleg a mostani szorgos időben, a mely alatt az állat dolog képtelen, nem esünk tulzába ha ezeket a károkat az elemi csapások mellé soroljuk.

Ha az okát kutatjuk ezeknek a tömeges visszaéléseknek, rögtön rá jövünk, hogy honnan indul az ki. A csikószámadó az ideje legnagyobb részét másutt tölti el. Ha a bér összeszedésért a városba jön, itt napokat tölt el. Az után pedig össze-vissza fuvarozik gyakran a más lovaival és igazán csak vendég Angyalháza. A ménes ez alatt az idő alatt a legtöbbszór eretlen gyerekekre van bízva, a kik sokszor gyerek virtusból is a ménes közé hajtanak egy-egy botot, a mely vagy a szemét üti ki, vagy a lábát töri el az állatnak.

A héten is míg Angyalháza a rossz idő és a legelő hiány miatt ugyszólván halomszámba hullottak a rugott csikók, a számadó erről mit sem tudott, a ki még vasárnap ott hagyta a ménest és péntekig feléje sem nézett. A ménes ez alatt egy öreg tehetetlen emberre és egy eretlen gyerekekre volt bízva.

Hogy a csikószámadó miért nincsen állandóan Angyalháza, hogy miért keres magának mellékfoglalkozást, hogy az alkalmazott bojtárok miért nem meglett komoly emberek, ezt egyszerűen nem értjük, nem értjük pedig azért, mert mint tudjuk, a számadó az örzött lovak után oly tisztességes fizetést huz, hogy nagyon sok kép ett városi hivatalnok van, a kiknek a fizetésük meg sem közelíti a számadó fizetését. Az anyakancza ménes pld. 703 drb, esik darabja után 2 korona 40 fillér, ez összesen 1687 korona 20 fillér. A számadó 4 bojtárt tartozna tartani, a kiknek a fizetése az élelmezést is beleértve május hónaptól októberig, vagyis egy fél évre 160 korona, a 4 bojtár fizetése tehát 640 korona. A számadó részére maradt 1047 koronából mondjuk károkért fizet 300 koronát, marad neki tisztán 747 korona. A mint tehát a fizetésből látjuk, a számadó nincs arra utalva, hogy magának meg külön mellék foglalkozást keressen, és ha mégis megteszi, és ha előfordul az, a mi a héten is előfordult, hogy egész héten távol volt Angyalháza, ezt csak erélytelen, hanyag ellenőrzés mellett teheti meg.

— Hm! hm! — gondolkodott hosszan az öreg, majd Pistához fordult:

— Hát aztán lenne olyan leány, a ki vállalkoznék téged megcsókolni?

Pista melyen elpirult a reá tekintő menyecske előtt s hallgatott, csak az öreg sürgetéseire szólalt meg.

— Én János bátyámra bízom a választást.

— Katona viselt ember letedre? Egyébként legyen meg a kívánságod. Én Szeles Margitra gondoltam . . .

Nagy baj van ám bátyám! Margit nagyon megváltozott, a mióta a takarékpénztárba az önségélyző szövetkezetbe pénzt rak be. Nem hiszem, hogy megtenné . . .

— Majd rábeszélem én, csak te is viseld magad jobban. Margit az én gyámleányom, közeli rokonunk. Derék jómódos leány, az egész el lesz rendezve. Ámbár nem szeretem, hogy kincs után áhitozol . . . de hát Isten neki . . . Legalább nem lábatlankodol Jalisnak, csinálj valamit . . .

A város legfőbb forgalmu utcáján büszkén emelkedik egy csinos emeletes palota, a homlokzatára írott arany betűk ajánlólag hirdetik a takarékpénztárat. Az irigyei azt a bonmót találták ki, hogy az elegans kiállítású czukrászának azért adtak ott helyet, miszerint a rögtön alkalmazott fagyalt és jegeskávát a váltóláza szenvedőket nyomban lehűthessék. Valóban a legmelegebb érdeklődés kíséri a szorgalomnak e kedves díszes méhközpület. Nemcsak a jómódúak látogatják tőkéikkel, hanem a szegények is kezdik körülözönlöni filléres szövetkezeti betéti könyveikkel. A

Valóban az idő megérett rá, hogy az ezt intéző körök figyelme ide is tereltessek. Talán megérdemli, mert elvégre is a főkereset forrásunk mégis csak a mezőgazdaság és az állattenyésztés.

Gerő Daniel.

A Hajdumegyei Takarékpénztár jótékony adományai.

A Hajdumegyei Takarékpénztár igazgatósága, a mai rendkívüli közgyűlés tárgysorozatainak második pontjához, vagyis a jótékony alapot felosztását illetőleg a következő javaslatot terjeszti a ma megtartandó közgyűlés elé:

Tisztelt Közgyűlés!

Uj intézeti épületünk felavatását ünnepélyesebbé és örök időkre emlékeztetéssé óhajtván tenni, azon javaslattal lépünk a tisztelt közgyűlés elé, hogy a jótékony alap számlán meglévő összegből, 2600 korona osztassék ki a jelen alkalomból és pedig:

2000 korona alapítvány tétessék egy H.-Szoboszlón felállítandó árvaházra,

200 korona adassék a budapesti szegénysorsú tudósbetegek sanatorium egyesületének,

200 koronával lépjen be az intézet a Emke alapító tagjai közé,

100 korona adassék a kabai fióktelep által kijelölendő kabai jótékony célra,

50 korona adassék a szováti fióktelep által kijelölendő jótékony célra,

50 korona adassék a p.-ladányi fióktelep által kijelölendő p.-ladányi jótékony célra.

Továbbá a takarékpénztár birtokában levő 400 korona Casino építkezési kötvény ajánlatsék vissza a Casino egyesületnek és a Jókai-féle jubiláris kiadása 100 kötet regény adassék a függetlenségi olvasó körnek.

Az árvaház alapra szánt 2000 koronas alapítványra nézve indítványozzuk, hogy a tőke örök időkre a Hajdumegyei Takarékpénztár által kezelgetve, mindig a szokásos betét kamattal számítva tőkésítessék, mindaddig, amíg akár H.-Szoboszló város, akár a társadalom által egy árvaház felállítatik, a mikor is a megnőtt tőke évi kamatja az árvaház céljaira kiszolgáltatassék.

Javaslatunk elfogadását kérve vagyunk:

H.-Szoboszló, 1900. jul. 10.

Teljes tisztelettel

Az igazgatóság és választmány.

H I R E K.

— Méltóságos Bóné Fogthü Vilma urhölgy a héten rokonai látogatására városunkba érkezett leányával együtt.

szegény és gazdag közti élet ellentét haragos hullama mintha kiengesztelő revpartot lenne ebben az épületben. Már az uj palota felszentelésekor kedves meglepetést keltett, hogy egy jókora összegű adományt juttatott, az intézet nemes humanus czélokra.

Ez az igazán nemes tett legjobb eszköz a szociális kérdés nehéz problémájának megoldására.

A szegény kérges tenyerű embernek a reménység az egyedüli vigasza. Azok a zöld fedelű szövetkezeti betéti könyvek, mind-mind a takarékpénztár ösztönzői s a megtévesztült reménység a szegény emberre nézve.

Szeles Margit kis testvéreit anyjaként nevelte, e mellett folyton vidor jó kedvű volt, edes csengésű vigdala már jókor felkeltette szomszédait. Szorgalma, s takarékpénztár odaig terjedt, hogy szövetkezeti tag volt, minden héten megjelent betéti kis könyvecskéjével a takarékpénztárban. Itt találkozott Terényi Jancsival, a ki szintén hasonló módon takarékos volt.

Jancsinak már első pillanatra megakadt a szeme Margit edes mosolygó arcán, a ki szintén vonzódást keltett a csinos legényhez. Így mindketten szívesen jártak a takarékbába.

Egy napon Jancsinak feltűnt, hogy Margit levert kedélyű, kérdészködésére amaz nyíltan bevallotta az okot.

— Cserepesi Pista az én gyámam fia fejébe vette, hogy a csontoshalmi kincset kiássa, ez csak ugy lesz azonban az övé, ha egy leány megcsókolja. Gyámam — kinek oly sokat köszönök — rá beszélt, hogy tegyem meg ő rá való tekiütetből.

— És te Margit beleegyeztél? kérde Jancsi kerekre nyílt szemekkel.

— Alexy Sándor gyógyszerész gyertyánligeti fürdői tartózkodásáról a héten hazatért.

— Lengyel Imre kir. tablai bíró, a helybeli kir. járásbíró vezetője, a héten kezdte meg hat hétre terjedő szabadságidejét, a melyet Sveiczban és Németországban utazással fog eltölteni.

— A Hajdumegyei Takarékpénztár uj házának felavatása ma fog megtörténni. Ez alkalomból rendkívüli közgyűlés, ezt követőleg pedig tarsas ebéd lesz a pavillon nagyertermében, a melyen körül-belül százan vesznek részt.

— Az uj gyermekmenházi óvónő megválasztása holnap d. e. 10 órákor fog megtörténni. Az óvónői állásra eddig tudunkkal két pályázó jelentkezett u. m. Nanágy Krisztina és Teleki Erzsébet.

— Az ökörgulya a héten, a kedvezőtlen zivataros idő következtében megszaladt a Nyugyszom melletti legelőről, s utjában a Kenderföld tájékon jelentékeny károkat okozott. A gulyás hibáját nagyban enyhíti az a körülmény, hogy az elfazott és megszeledett jószágokat a legnagyobb erőfeszítés mellett sem lehetett megelőzni és összeretelni. Azt hisszük, hogy erre a körülményre a károsultak is figyelemmel lesznek.

— Czukorgyár a Hortobágyon. A Hortobágy öntözésének nagyszabású terveze — ugy látszik — végre is megvalósul. Ezzel kapcsolatban egy czukorgyár felállítása is tervezetik a Hortobágyon, s ahogy értesülve vagyunk, maga Darányi miniszter is nagyon pártolja ezt a gondolatot, s már tárgyalásokat is folytat a gyár felállítása ügyében.

— A komoly temetési szertartás valóságos nevelőszéké válik az által, hogy az iskolában szünidő lévén, enekő gyermekek nem akadnak s így a kantor 1—2 gyermekkel végzi a temetéseket. El lehet képzelm, hogy egy férfi és két gyermekhang együtt milyen kórust alkot. Már pedig a legtöbb esetben ilyen temetéseket lehet látni mostanában. Valahogyan intézkedni kellene, hogy a temetési szertartások komolysága ilyen módon ne tétessék kockára.

— A Hajdumegyei Takarékpénztár uj házának felavatását nagyobb jótékony adományok eszközése által szándékozik emlékeztetéssé tenni az intézet igazgatósága. E czélból Adler Samu igazgató a mai rendkívüli közgyűlés elé egy javaslatot fog terjeszteni, a melyet lapunk más helyén egész terjedelmében közlünk. Ez a javaslat hű képét adja annak az igazán humanus gondolkodás módjának, a mely különbben az intézet vezetőinek minden tényében rendszerint nyilvánulni szokott. Az intézet nem ünnepelhetne volna meg méltóbban az uj ház felavatását, mint így. Azok a jótékony adományok, a legszebb emlékei maradnak a díszes uj épület felavatásának hosszú idejéig. A mai rendkívüli közgyűlés különbben már az uj épület gyülestermében tartatik meg, a mely teljesen elkészült. Külömben

A kis leány elnevette magát.

— Igen, beleegyeztem, hanem most már magának kell kiségeteni a hinarból.

— Hogyan?

— Be kell állnia kincsásónak.

— Az nem lehet. Nem ment el az eszem.

— De ha én kérem . . .

— Hej Margit, mindent megteszek én érte, csak attól tartok, hogy engem is bolonddá tesz. Azt mondják, olyan a szeme, a hanyat lát, annyit szeret.

Forró kézsorítással váltak el egymástól. A kéz villamos érintése mindent megráztetett Jancsival.

Cserepesi Pista, Tenyeri Jancsi s még négy markos fiatal ember 3 hét óta szakadatlan dolgoznak a Csontoshalomnál. A munka nehéz, fárasztó volt. A fáltoz parancsolata szerint szó nélkül kellett dolgozni.

Mindnyájan hitték Jancsin kívül, hogy mint meg volt mondva — a muszka czar örzi egy koporsóban felfegyverzetten a kincset s rögtön hozzáférhető lesz, ha a hetedik szülött Pistát egy leány szűz csókja megérinti.

Végre elérkezett a holdtölte. Az eget szakadozott felhők borították, közbe oda nyomulva a hold elé.

Siri esenében izgatottan vártak a kincsáhitók az éji 12 órát. A kitűzött időre megállapodás szerinti megjelent Margit karcu alakja s sietett a mely gödörbe lefelé. Szólnia nem szabad. A mint a fiatal embereken végig pillantott, a kibukkanó hold teli pompájával rávetette fényét. Ugy tetszett, mintha maga a szerelem Istennője lebbent volna oda, fejét körül-

nemsokára befejezést fog már nyerni az egész építkezés.

— **Időjárás.** A héten folyton esős, szeles, viharos idő járt, a mely a gyümölcsfákban, a szőlőkben és az épületekben jelentékeny károkat okozott. A kedvezőtlen időjárás nagyban hátráltatta az aratási munkálatokat is és ártott a termésnek is, mert a buza nem lesz piros aczélos, az árpa meg épen fakó lesz, a mi pedig baj a gazdáknak nézve. A tengeriken nagyot segített az eső, de azért azok sem bíztaknak valami jó eredménnyel. Szóval most már látni lehet, hogy ez az esztendő sem lesz valami kedvező a gazdáknak nézve.

— **Ellopott gyermek** Pircsi Julianna helybeli lakos (II. t.) azt a panaszt tette a héten a rendőrségnél, hogy 8 éves kis leánya Pircsi Margit, f. hó 2-án a Vénkert előtti gyepről a hol libákat őrzött, nyomtalanul eltűnt. A nyomozat kiderítette, hogy a kis Pircsi Margitot, a Ratkai fele malom egy középkorú, barna, ismeretlen ember felvette egy ekhós szekérre, azzal biztatván, hogy elviszi magához pesztrának. A gyermek azóta oda van, a nélkül, hogy holléte kipuhatolható volna. Pircsi Margit gesztenyeszin hajú, kék szemű, barna arcú, korához képest közepes termetű leányka. Eltűnésekor fehér ujjast, fehér kendőt és egy ócska, zöld, szőrszoknyát viselt. A ki tudna róla valamit, jelentkezzen a hatóságknál.

— **Pénzágensek járnak** ismét a városban házról-házra: ajánlgatva mindenkinek az olcsóbbnál-olcsóbb kölcsönöket. Figyelmeztetjük a lakosságot, hogy ezeknek a szélhámos csalóknak legtanácsosabb minden diskurzus nélkül egyenesen ajtot mutatni.

— **A vihar pusztításai** A szombat délutáni vihar óriási pusztításait csak most lehet már megítélni. A vihar rövid pár óra alatt végig száguldott az egész országon, pusztítást rombolást hagyva maga után mindenfelé. Nálunk hasonló viharra még a legöregebb emberek sem emlékeznek. A dühöngő orkán háztetőket szakított fel, kerítéseket döntött ki a fákat csavart ki tövestől. Az embereket valóságos rémület fogta el az iszonyú látványra. A mezőn a keresztek, boglyakat, kazalokat úgy széthányta a rettenetes vihar, hogy némely részöket össze sem lehetett szedni. A köselyszegben egy 5-6 hónapos borjut feikapott a szél s oly erővel vágta földhöz, hogy a szegény állat azonnal megdöglött. A hortobágyi híd karját egy darab helyen ledöntötte a vihar s a hidban és a csárdában körül-belül 4-5000 korona kárt okozott. Püspök-Ladányban még erősebb volt a vihar mint nálunk, mert ott házakat is döntött össze, Barándon pedig a torony teiejt is levette. Kiszámíthatatlan az a kár, a melyet ez a pár órai vihar az országban okozott.

— **A serczegő üszög** a héten fellépett Angyal-

özve hold sejtelmes varázsfénye s karsu alakján végig huzódva kísérteties átható színnel vonta be. A meglepett férfiak áhitatszerű megindultsággal tekintettek reá.

A hold hirtelen eltűnt E pillanatban Margit Terenyi Jancsira hajolva, megcsókolta. Ez a boldogságtól tutaradva égő csókot nyomot a szép leány ajakára.

Az előtűnt hold fénye a szerelmes párra sütött A néma csendet Cserepessi Pista éktelen kiáltása szakította meg:

— Végem van! Elvesztem! Mit csináltál Margit?

A kérdezett leány szerelemtől remegő hangon válaszolt:

Ah! A sötétben tévedésből helyetted Jancsit csókoltam meg.

Fél év telt el. Tenyeri Jancsi lakodalma tartotta Szeles Margittal. A vegkép elzúllott Cserepessi Pista meg a korezmában földhöz csapva egy üveget, így kiáltott fel bánatában:

— Hej! Az a takarékpénztár az oka mindennek, ha ott meg nem ismerkednek Jancsi meg Margit, most én dugszagdag volnék.

Ugyanekkor rohant el a cseugős-bongós vig lakodalmi menet a takarékpénztár előtt. Jancsi hálás szívvél felmagasztosulva, boldogságtól ittasan nézett a diszes épületre magához szorítva Margitot:

Isten áldása kísérje, még a ki felépítette is. Ez szerezte meg nekem kincsemet.

P. I.

házán a gulyában és csütörtökön már egy darab marha el is hullott ebben a ragadós és veszedelmes betegségben. Figyelmeztetjük a gazdaközönséget, hogy ezen járvány ellen, az állatok beoltása által teljes sikerrel lehet védekezni.

— **A renyhe ménes** Angyalházán nagyon szánalmas állapotban van. A múlt héten egy nap alatt, 8 drb rugott csikó hullott el a ménesből, a többi pedig annyira le van gyengülve, hogy a maga lábán még talán haza sem tud jönni Angyalházáról. Csütörtökön reggel Oláh Miklós gazdasági tanácsnok, Gerő Daniel állatorvos és Vágó András pusztai penzárnok kimentek Angyalházára, a jószágállományt megnézni. Hozzáértő embereknek, az a véleményük, hogy a gondviséletlenség és a gondatlanság juttatták a mai szánalmas helyzetre. Azt beszélik ugyanis, hogy a csikos minden este ieszorította a ménest valami kiszáradt szikfenekbe halásra, s ott tartotta másnap reggel napfeljöttig. Így tehát a ménes az egész nyáron keresztül sohasem, vagy csak nagyon ritkán legelt a két hajnalon, már pedig a jószág a két hajnalon eszik legjobban. A ménes itatása sem történt rendszerben, ezek okozták aztán, hogy a jószág lefogyott, elgyengült, elerőtlenedett, s a múlt heti viharos, zimankós időjárást nem bírta ki. Szóval annyi bizonyos, hogy most már a renyhe ménes nagyon rossz állapotban van. A gazdák most már alig tehetnek egyebet, minthogy hazaszállítják jószágukat.

— **A Lipiki gyógyfürdő.** A jelen fürdőidény alkalmából, úgy mint eddig is, ujjolag e lipiki gyógyfürdőre hívjuk fel tisztelt olvasóink figyelmét, annál inkább, minthogy ezen csudatevő források és kitűnő berendezésénél fogva rendkívüli gyógyhatásúnak ismert jödfürdő az utóbbi években meg olyan irányban is nagy gyógy sikereket ért el, melyek eddig egyetlen gyógyfürdőnél sem tapasztaltattak. Ismeretes volt ugyan, hogy e forrás gazdag natron tartalommal bír és hogy ezen tulajdonságánál fogva érvényesítette csudatevő hatását, csuzos és köszvényes bántalmaknál. A tudományos vizsgálatok, melyek az utóbbi években Németországban folytak, azt mutatták, hogy minden híres külföldi források, melyek mint a csuz és köszvény kiváló gyógyvizei tekintetnek, ezen hatásokat csak épen a natron-tartalomnak köszönik. Így történt, hogy a wiesbazeri, emsi, plombiersi stb. hason vegyhatással bíró fürdők, mint a köszvény gyógyítására való specifikus hírebe jutottak. Magyarországon nincsen több hasonló forrás, mely ilyen magas hőfoknál fogva (64° C.) annyi natront tartalmazna, mint épen Lipik és azért azon tény, miszerint az említett köszvényes és csuzos bajokban szenvedő betegek Lipiken visszanyerték egészségüket, miután másutt hiába kerestek bajuk ellen gyógyulást, csak az utóbbi időben találta a tudomány megfajtesét. A mi a lipiki fürdőnek gyógyjavalatait illeti, t. i. görvélykórnaál, bőrbántalmaknál, izzadmányoknál, vérbetegségeknel, stb. azokról fölösleges volna még külön megemlékezni, a mennyiben az köztudomású s így nem szükséges arra az olvasó figyelmét különösen felhívni. A lipiki fürdő a legmodernebb építkezésekkel, gyógyépületekkel, szállóval, kényelmes és czélszerű belső berendezéseivel egy szívonalon áll a külföldi nagy fürdőhelyekkel. A nagy kiterjedésű angol parkban levő gyógyépületekben nagy és gyönyörű gyógyterem, kávéház, vendéglő, olvasó és játszóterem, valamint színpad van, ugy. hogy a fürdőző közönség a kura idejét kellemes szórakozással töltheti ki. Az összes fürdőépületek és az egész telep villamos világitással van berendezve.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: **Fehér Gábor**

Piaczi árak.

1900. július hó 15.

Buza	—	—	—	6.70—6.80
Kétszeres	—	—	—	6.00—6.20
Rozs	—	—	—	5.50—5.60
Árpa	—	—	—	4.20—4.30
Zab	—	—	—	4.60—4.70
Tengeri	—	—	—	5.70—5.80
Bükköny	—	—	—	0.00—0.00

1480 tk.
1900

Árverési hirdetményi kivonat.

A szoboszlói kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság ezennel közhírré teszi, hogy Hajdumegyi Takarékpénztár és csatlakozott társa végrehajtatóknak Csiszár Pál és neje Farkas Mária végrehajtást szenvedők elleni 350 korona tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a szoboszlói 1376 sz. tjkvben A + 1. alatt foglalt 1462 hr. számú 23 sorszámú ház és udvarra 400 korona, a szoboszlói 4909 sz. tjkvben A + 2. alatt foglalt 5876/a hr. számú 1200 []-ól földre 278 korona kikialtási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900. július hó 24-ik napján d. e. 9 órakor e bíróság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy óvadékképes értékpapirban kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

H.-Szoboszló 1900. május 15.

Kir. telekkönyvi hatóság.

2007 tk.
1900

Lengyel s. k.
kir. járásbíró.

1686 tk.
1900

Árverési hirdetményi kivonat.

A szoboszlói kir. járásbírósa mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Hajdumegye árvapénztára végrehajtatóknak Porcsin Mátyás végrehajtást szenvedő elleni, 154 K. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a kabai 501 sz. tjkönyvben A I. I. alatt foglalt 603 hr. számú 495 sorszámú ház és udvarra 800 K. kikialtási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1900 évi augusztus hó 22-ik napján d. e. 10 órakor Kaba község házánaál megtartandó nyilvános árverésen, a megállapított kikialtási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

H.-Szoboszló 1900 június hó 11.

Kir. telekkönyvi hatóság.

2002 tk.
1900

Lengyel s. k.
kir. járásbíró.

A, Fáy'-féle arckrém

az egyedüli **arckrém**, mely teljesen **ártalmatlan** és biztos hatásu szer **szeplő, májfolt, pörnsenek**, valamint az **arczbőr** ápolására, mivel káros hatásu higanyt nem tartalmaz, az egész országban nagy kelendőségnek örvend.

Egy próba tégely ára **1** korona hozzá való Fáy-szappan **1** korona.

Kapható a készítőnél:

Grósz Nagy Ferencz
gyógyszertárban
Hajdu-Szoboszlón.

